

**Паспорт педагогічного досвіду
Вихователя дошкільного навчального закладу № 23**

Прізвище, ім'я, по батькові:	<i>Ючинської Марії Степанівни</i>
Дата народження:	<i>30.07.1961 р.</i>
Освіта:	<i>Повна вища педагогічна</i>
Навчальний заклад, рік закінчення:	<i>Рівненський педагогічний інститут імені Д.З. Мануїльського, 1987 рік</i>
Посада:	<i>вихователь</i>
Стаж роботи на даній посаді:	<i>33 роки</i>
Попередня атестація:	<i>2014 р., відповідає раніше присвоєній кваліфікаційній категорії «спеціаліст вищої категорії» та раніше присвоєному педагогічному званню «вихователь-методист»</i>
Проблема над якою працює педагог:	<i>Вплив гри на підвищення рухової активності дошкільників на заняттях з фізкультури</i>
<p><i>Педагоги відмічають, що рух – найважливіший засіб виховання і навчання дітей. В рухах дитина пізнає навколишній світ, вчиться захоплюватися, любити, перетворювати, діяти в ньому. Рухи дають дітям яскраві хвилини чудового людського спілкування. Рух – перше джерело радості, сміливості, волі, витривалості, рішучості. Як зробити рухи цікавими? На допомогу приходить гра: гра-маніпуляція, гра-імітація, гра-розвага, гра-фантазування. Гра є тією формою організації життєдіяльності дошкільника, в умовах якої педагог може, застосовуючи різні методи, формувати особистість дитини, її громадянську позицію. Зміст ігрової діяльності у дошкільних навчальних закладах визначається Базовим компонентом дошкільної освіти в освітній лінії «Гра дитини». Вимоги до дитячої гри у програмі виховання і навчання дітей «Дитина» висвітлені в розділі «Граючись, зростаємо»</i></p>	
Ючинська Марія Степанівна	<i>- вихователь, який метою власної педагогічної діяльності вважає створення умов для творчого, інтелектуального, духовного розвитку життєвої компетенції дошкільнят, задоволення потреб дошкільників в рухах, формування здорової особистості дитини. Вона поділяє погляди А. Моссо переконана, що «Фізичні вправи можуть замінити багато ліків, але ніякі ліки в світі не можуть замінити фізичні вправи».</i>
Наукова новизна	<p><i>Все життя дитини підпорядковане рухам. Рухам побутовим і спеціальним чи організованим і самостійним, але і ті і інші є цеглинками в багатогранному житті маленької людини. А хіба може бути праця – основа основ життя – без точних розвинутих рухів?</i></p> <p><i>Фізіологи вважають рух вродженою, життєво необхідною потребою людини. Лікарі стверджують, що без рухів дитина не може вирости здоровою. На думку психологів маленька дитина – діяч, маніпулятор, і діяльність його виражається на-</i></p>

самперед в рухах.

Стаття «Методи виховання творчої особистості дитини у системі фізичного виховання» за редакцією О.В. Чічігіної, наукові праці, авторами яких є Е. Стоунс, Б. Шиян, Дж. Локк, В.Т. Кудрявцева, М.М. Єфименко, А.М. Матюшкін, обґрунтовують розроблення прийомів розвитку рухово-творчих здібностей, вони пропонують прийоми, за основу яких взята проблематизація та пізнавальний інтерес, який спонукає дитину до дій, що в свою чергу робить рухи досконалыми, красивими, привабливими і легкими.

Як же потрібно вчити дітей цих різноманітних рухів? Які ж рухи корисні дітям? Якою повинна бути рухова активність дітей?

Педагогічне кредо

«Навчаючи інших, навчаюсь сама. Коли цікаво, тоді не важко»

Кажуть, що якщо дітям адекватно і цікаво пояснити закони діалектики, то навіть їх вони зрозуміють. А що може бути цікавіше для дітей, чим ігрова діяльність? Тому перед собою вихователь поставила завдання підібрати цікаві рухливі ігри, ввести в них різноманітні ускладнення, відшукати народні та хороводні ігри (по можливості найбільше), систематизувати їх за віком дітей, визначити мету. Ігри народні та хороводні вражають своїм колоритом, образністю героїв та їх мовлення, цікавими звертаннями та гумором, загадковістю та близькістю до фантазій. Зрозуміло, що таких ігор є дуже багато, але основою для впровадження в роботу ДНЗ, може бути дана робота.

Другу частину своєї роботи Марія Степанівна присвятила авторським розробкам сюжетних комплексів загальнорозвиваючих вправ, сюжетним заняттям з фізкультури та заняттям з лікувальної фізкультури у вигляді казок, подорожей, ігор, імітаційних вправ. Багато з них з віршованими текстами. Вони легкі, цікаві для дітей, тому що не примушують дітей сухо і прагматично виконувати рухи, а поступово вводять їх в загадковий і такий простий світ гри.

Адже не дарма народна мудрість говорить: якщо ви хочете навчити дитину вчитись – грайтесь, якщо ви хочете навчити дитину працювати – грайтесь, якщо ви хочете навчити дитину жити – грайтесь. Вихователь абсолютно переконана, що все дошкільнятко може зрозуміти, все досягнути в цьому житті, якщо йому пояснити цікаво, адже: якщо цікаво, то не важко. **Педагог вивела формулу життя в русі:**

Отже, інтерес, зацікавленість є найважливішою ланкою пізнання та розвитку.